

fuldstændig fyldestgørende som Motivering for de Overskridelser, der her er Tale om. Naar der i dette Lovforslag er henvist til, at Forlængelsen af Byggetiden har forøget Omkostningerne, er det ganske rigtigt, som det ærede Medlem talte, at hvad der ellers let tjener til at fordyre et teknisk Anlæg, er en Forcering af dets Gennemførelse, fordi dette kræver Foranstaltninger fra Entreprenørernes Side, som gør Arbejdet dyrere, end naar man giver en passende Tid til dets Gennemførelse. Men fra Begrebet „en passende Tid“ er der Afvigelser i begge Retninger. Man kan forcere et Anlæg med den Virkning, at det bliver dyrere, og man kan ogsaa trække det længere ud med den samme Virkning; thi i den længere Tid, der bruges, foregaar der jo en Udvikling af den Virksomhed, der er Tale om, og denne Udvikling sætter sig Spor i nye Krav, som ellers først vilde komme til Udgift, naar Sagen var færdig, men som man nu finder det rigtigt at tage med under Vejs, fordi det dog vil være billigere end at udsætte det, til Sagen endelig er gennemført. Derimod skal jeg gerne med det ærede Medlem erkende Faren ved at foretage store, omfattende Forandringer i vel gennemtænkte og vel udarbejdede Forslag, som saaledes maatte foreligge fra de tekniske Myndigheders Side, og ud fra den Betragtning, som det ærede Medlem her har fremsat, tør jeg maaske gøre mig Haab om at vinde det ærede Medlems Tilslutning til den uforandrede Gennemførelse af Lovforslaget om Aarhus Banegaard, der jo for Tiden foreligger til Behandling i Rigsdagen. Med Hensyn til Aarhus Banegaard er det maaske — da det ærede Medlem ogsaa ganske antydningvis var inde paa dette Spørgsmaal — rigtigt at sige, at Udvalget angaaende denne Sag jo har været saa forudseende — som det efter min Mening vilde have været ønskeligt, om Udvalget i 1904 havde været — at stille Spørgsmaal om, paa hvilket Grundlag de Beregninger hviler, som danner Udgangspunktet for dette Lovforslag. Og Udvalget vil ogsaa faa Svar paa dette Spørgsmaal.

Det ærede Medlem (Rambusch) gjorde Bemærkninger om Stationen ved Gyldenløvesgade sat i Forhold til den i sin Tid af Planen udgaaede Station ved Svanemøllebugten. Naar det nu er blevet anset for nødvendigt at reservere Plads til Stationen ved Gyldenløvesgade, medens der ikke er taget Stilling til Spørgsmaalet Svanemøllebugtstationen, maa det, saa vidt jeg ved, bero paa, at der ikke vilde kunne

anlægges en Station ved Gyldenløvesgade, medmindre Forberedelserne bliver truffet nu, eller rettere forinden Tunnelens Bredde bliver bestemt, fordi man, efter at Tunnelen er gennemført, vistnok slet ikke vil kunne gennemføre et saadant Anlæg, medens derimod en saadan Mulighed ikke er udelukket for Svanemøllebugtstationens Vedkommende. Naar man bestemmer sig til at anlægge en Station der, vilde jeg tro, det kunde lade sig gøre, uden at der ved de nuværende Anlæg er foregrebet noget. Med Hensyn til begge Stationer tror jeg, man maa sige, at de kun bør anlægges for det Tilfælde, at man skulde bestemme sig for at indføre elektrisk Drift paa Banen. Med den Drift, vi har nu, er det ønskeligt at have saa faa Stationer som muligt paa Strækningen, medens det jo som bekendt spiller mindre Rolle, at man har nogle flere Holdepladser, naar Talen er om elektrisk Drift. Det er jo ogsaa mere overensstemmende med elektriske Baners Natur at have en Række Holdepladser.

For saa vidt der fremsættes Forlangende om, at det høje Landsting skulde behandle denne Sag i et Udvalg, tilkommer det jo ikke mig at gøre nogen som helst Indvending derimod, og det skal jeg heller ikke gøre. Jeg skal kun udtale, at jeg vilde have anset det for ønskeligt, om denne Sag kunde gennemføres i denne Samling. Selvfølgelig, hvis den ikke kan blive det, saa maa jeg tage Konsekvensen deraf, som vel nok vil være nogen Udsættelse af det Tidspunkt, indenfor hvilket Anlægene kan blive gjort færdige.

Rambusch: Jeg kan være ganske enig med den højtærede Minister, naar han betonedede den store Vanskelighed, det har at udarbejde Overslag, der holder Stik. Men naar den højtærede Minister gjorde sig til Talsmand for den gængse Overtro, at det overhovedet er umuligt, vil jeg bestemt tage Afstand fra denne Mening. Den højtærede Minister henpegede til, hvad jeg sad inde med af egen Erfaring, og jeg tør maaske da lige nævne, hvad jeg for Resten har nævnt før her i Tinget, om end vistnok ikke overfor denne højtærede Minister, at ikke alene de Overslag, som jeg i sin Tid i Tjenesten udarbejdede, men overhovedet de Overslag, der er fremkommet fra Hærens Ingeniørkorps, har i en lang Række af Aar ikke en eneste Gang medført Overskridelser. Dette er dog et gennem Praktis leveret Bevis for, at man kan forudse, at man kan beregne og tage Hensyn til de